

525 MŮJ BOŽE, JÁ V TEBE DOUFÁM

TEXT: PAUL GERHARDT † 1676

HUDBA: JOHANN CRÜGER 1648

MŮJ Bo - že, já v Te - be dou - fám,
v Te - be vě - řím, k To - bě vzdy - chám,
dej, ať ne - jsem za - han - ben,
v sou - že - ní a v kří - ži svém;
vy - tr - hni mne svou mi - lo - stí,
vy - prošť od ne - přá - tel zlo - stí,
na - kloň u - ší svých ke mně,
vy - slyš, po - těš a spas mě.

2. Ach, buď mým hradem, mou skálou, / ach, buď mé útočiště, /
dej, ať u Tebe vždy stálo / mám pomoc v každém místě; / jak jsi
mi přislíbil, Pane, / dej, ať se mi vše tak stane, / vytrhni mne
bídneho, / z ruk nepřítele mého.
3. Ty jsi má naděje, Pane! / Od mladosti v Tě doufám, / ó, nechť mi
se milost stane, / tak ať nikdy nezoufám; / na Tebe jsem hned
spolehl, / když jsi mne na svět přivedl / ze života matky mé, /
oddal jsem se moci tvé.

MŮJ BOŽE, JÁ V TEBE DOUFÁM

4. Tebe vděčně oslavuji, / tvé dobroty vzpomínám, / ač mne mnozí potupili, / od zlostných zlehčen bývám; / ač mne nouze obklíčila, / však mne těšíš, Tys má síla, / proto k Tobě pospíchám, / v Tobě svoji lásku mám.
5. Srdcem každodenně, Pane, / chci Tebe oslavovat, / i jazyk můj nepřestane / Tobě, Bohu, děkovat / za tvá hojná dobrodiní, / jichž žádného počtu není. / Rač mne v tom upevňovat / a svým slovem spravovat.
6. Dále uznávám s radostí / dobrotu tvou velikou, / žes mne řídil od mladosti, / zahnal zhoubu velikou, / jak dítě mnes opatroval, / bázni své vynaučoval, / často chránil předivně, / ranil nepřátele mé.
7. Pane, rač mne tou milostí / nadále následovat / a mne také v dospělosti / sám mile opatrovat, / bych mohl tvé divy, Pane, / učinit svým dítkám známé, / by také ony Tebe / vzývaly v své potřebě.
8. Líbezně všecko spravuješ / pravící vyvýšenou, / pyšné z trůnu sesazuješ, / chceš mysl poníženou. / Žádný nemůž vypraviti / činy tvé, ani zlomiti / radu tvou, nebo jsi sám / země, těž i nebes Pán.

*Hospodin zástupů je s námi,
Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný.*

Ž 46,12